

Het leek toch zo'n vredig hotelletje

Dwaas blijspel in drie bedrijven

door

BERNARD BRUINHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET LEEK TOCH ZO'N VREDIG HOTELLETJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERNARD BRUINHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Waard; dikbuikige, excentrieke figuur van middelbare leeftijd

Jansje; vrouw van Waard, kordaat, loyaal, eveneens van middelbare leeftijd

Wopke Klunzen; aanvankelijk een sullige jongeman maar later blijkt er toch een kerel in hem te steken

Wendy Wetzel; (*eerst op onder de naam Oepie*) pittige, aantrekkelijke jonge vrouw, die een vreemde rol speelt

Mevrouw Verstraten; een deftige, rijke dame van middelbare leeftijd uit Wassenaar, die zich niet zo maar haar vijftwintig jaar jongere verloofde laat ontnemen

Do en Ro; twee brutale, jonge dansgirls uit Amsterdam op zoek naar de beroemde tv-held Matthijs de Groot

Emilio Sansjetti; eveneens op zoek naar Matthijs de Groot maar met een heel andere bedoeling

Carlo; zijn sullige maar kwaadaardige handlanger.

DECOR:

De gelagkamer van een eenvoudig, maar gezellig landelijk hotelletje. De buitendeur is links, naast deze deur is er een raampje dat uitzicht biedt op een smal landelijk pad met aan weerskanten struiken. Verder twee binnendeuren (*a en b*), die vrij ver van elkaar verwijderd moeten zijn. Een paar vensters suggereren een eindeloos vergezicht over het water want de herberg ligt aan een meer. Ergens op de achtergrond van de gelagkamer een buffetkast met allerlei drankflessen. Op de toog enige glazen en indien mogelijk een bierpomp; eveneens een spoelbak. Krukken voor de bar. Zo mogelijk nog een gezellige open haard met oude wandtegels en dikke houtblokken er naast. Verder een viertal zitjes. Wandarmen zorgen o.m. voor de verlichting. De tijd is oktober. Wegens een recente overstroming is de herberg aan drie kanten omgeven door water. Men kan haar alleen bereiken a over landelijk pad, dat tot aan de voordeur loopt (*alleen mogelijk voor voetgangers*) en b per boot.

EERSTE BEDRIJF

In een hoek van de gelagkamer, achter een tafeltje waarop wat tijdschriften liggen, zit de waard op een stoel. Hij dommelt. Af en toe snurkt hij. Een deur gaat open en een vrouw komt binnen. Geërgerd schudt zij haar hoofd als zij hem ziet. Zij gaat vlak voor hem staan, de handen in de zij.

Vrouw: *(roept)* Boe!! *(de waard beweegt zich even maar snurkt door. Vrouw roept hard)* Boe...!

Waard: *(richt zich verschrikt op, even in de war, een diepe zucht en dan wat kalmer)* O! Ben jij het, Jansje. *(verwijtend)* Dat had je niet moeten doen, meid. Dat had je niet moeten doen. Ik had er wel in kunnen blijven. En dan was je weduwe geweest. Weliswaar een knappe weduwe maar zonder je Job, die zich zo uitslooft om jou een leven als een prinses te geven.

Jansje: *(fel)* Jij uitsloven....?! *(lacht schamper)* Man, jij voert nooit een klap uit. *(vervolgt schamper)* Een leven als een prinses... Een leven als een voetveeg bedoel je. *(kijkt nijdig rond, wijst naar tafeltje met lege glazen)* En die rommel daar! Die heb je nog niet eens opgeruimd. Dat doet Jansje wel, hè, dacht je natuurlijk. Daar is die wel goed voor. Maar dat gaat mooi niet door, snap je? Gisteravond zei moeder nog: die man van jou is een miskoop, Jansje. Die moet je gauw inwisselen. Zo'n luie kerel heb ik nog nooit meegemaakt. Zit maar op z'n stoel alsof ie er op vastgeplakt is.

Waard: *(opgesprongen, woedend gezicht, giftig en wild gebarend)* Nooit is er ook maar één onvertogen woord over mijn lippen gekomen als ik het had over die moeder van jou, die etterbuil, dat stuk vergif, die adder in het gras, die... *(vervolgt met sentimentele stem)* alles doet om ons huwelijksleven naar de knoppen te brengen. Alles heb ik voor dat mens gedaan. Alles... En.... *(gebaart met snik in de stem)* Dat is nou m'n dank. *(ploft mistroostig in stoel)*

Jansje: *(spottend)* Ik kan mij niet herinneren dat jij ooit iets voor moeder hebt gedaan.

Waard: *(half opspringend; verontwaardigd)* En die stoel dan...?

Jansje: *(verwonderd)* Die stoel...? Welke stoel?

Waard: *(wat gepikeerd)* Weet je dat nou al niet meer? Die Chinese stoel, die ik voor haar heb gerepareerd.

Jansje: *(kijkt wat wazig)* Die Chinese stoel? *(dan komt herinnering boven; spottend glimlachje)* O, die stoel! *(met lief lachje)* Was dat niet zo'n jaar of tien geleden? Of - was het langer?

Waard: *(narrig)* Hoe lang het geleden is doet er niet toe. Waar het op

aankomt is: heb ik die stoel weer in orde gemaakt: ja of nee.

Jansje: *(laconiek)* Nee.

Waard: *(kijkt verbaasd)* Wat nee! En net zei je...

Jansje: *(lacht smalend)* Toen moeder in de stoel ging zitten, zakte die van ellende in elkaar.

Waard: *(minachtend, snuivend)* Daar moet je net zo'n stom rond voor zijn als je moeder. Die ploft maar neer... *(valt zichzelf in de rede terwijl hij door raampje kijkt)* Verrek! Daar komt een klant aan.

Jansje: *(smalend)* Het zal es tijd worden.

Waard: *(volgt eigen gedachtegang)* Een groot potverteerder lijkt ie me niet.

Jansje: *(minachtend)* Dat zal wel niet. Dat zijn die klanten van jou nooit. *(Jansje af door deur a, over schouder zegt ze)* Ik zou maar opstaan als ik jou was. Dan kun je 'm nog tegenhouden voordat ie rechtsomkeert maakt. *(de Waard staat op, neuriet wat en wrijft met doek over toog. De deur van de gelagkamer gaat open en een jongeman komt binnen. Hij draag een te korte broek en een krap jasje. Op zijn hoofd wiebelt een mal hoedje en hij draagt een raar brilletje. Hij loopt naar de Waard, licht even zijn hoedje)*

Jongeman: De naam is Klunzen. Wopke Klunzen uit Losdorp.

Waard: *(grijnzend)* Je hoeft je niet voor te stellen Wopke Kluns als je een biertje wilt drinken.

Klunzen: *(beetje geërgerd)* Niet Kluns maar Klunzen.

Waard: Ik zie er anders maar één voor me staan. *(lacht hartelijk om eigen mopje)* Maar wat mag ik voor je inschenken?

Klunzen: *(blij verrast)* Gratis bedoelt u?

Waard: *(trekt gezicht of hij iets smerig ziet)* Gratis...?! Zei je? Gratis....? Zie ik eruit als iemand, die zomaar een ander een biertje aanbied?

Klunzen: *(gaat vlak voor hem staan, bestudeert aandachtig zijn gezicht; schudt dan zijn hoofd)* Nee, daar ziet u niet naar uit. Maar als gast dacht ik...

Waard: Gast...? *(verbaasde toon)* Maar waar is dan je bagage?

Klunzen: Buiten. Voor de deur.

Waard: Haal het dan, goochem.

Klunzen: *(schudt hoofd)* In uw brochure staat... *(pakt brochure uit zak en bladert er even in)* O! Hier heb ik het. "U wordt heerlijk verwend in Hotel De Brasem. Bij aankomst brengt de portier uw bagage naar uw kamer en...."

Waard: *(schouderophalend)* Och, je zegt wel es wat.

Klunzen: U bedoelt, dat u geen portier hebt?

Waard: *(verontwaardigde toon; zelfvoldaan)* Hoe heb ik het nòù?

Natuurlijk houdt een zaak van standing als mijn hotel er een portier op na. Of... *(bezint zich even)* eigenlijk een porteuze.

Klunzen: *(ongeduldig)* Nou, roep haar dan.

Waard: *(het ontglipt hem)* M'n vrouw ziet me komen.

Klunzen: *(maakt een gebaar en knikt veelbetekend naar de deur)* Dan zit er niets anders op dan...

Waard: *(met schrikbeweging)* Bedoel je dat ik... *(Wopke knikt en Waard loopt schoorvoetend naar deur. Over schouder zegt hij nog)* Zou jij niet... *(Wopke schudt het hoofd en herbergier sjokt naar voordeur. Even later komt hij terug met twee koffers, steunend)* Wat een zware krengen...

Klunzen: *(bezig door gelagkamer te drementelen, stopt en zegt luchtig)* Daar heb ik een kwartier mee gelopen. Maar.... *(en er klinkt medelijden door in zijn stem)* Voor een man op jaren valt het misschien niet mee. Ik zal ze wel naar mijn kamer brengen. *(loopt op hem toe)*

Waard: *(weert hem af; in zijn eer gekrenkt)* Wat...! Een man op jaren. Hoe heb ik het nou! Ik sta nog in volle bloei.

Klunzen: Nou, dan is het voor u een klein kunstje.

Waard: *(mokkend)*: Is dat alles wat je te zeggen hebt? *(verdwijnt sloffend met koffers door deur a; komt even later terug, opent voordeur en komt terug met vlindernetje; wijst grijnzend op vlindernetje en zegt smalend)* Jaag toch liever op vrouwen en laat die onschuldige vlinders met rust. *(zet overige bagage op grond en vlindernet op tafel)*

Klunzen: *(trieste toon)* Dat zou ik wel graag willen maar.. Ze moeten mij niet, de meisjes. Ze lachen maar wat als ik een afspraakje probeer te maken en daarna lopen ze haastig door. En daarom ben ik maar met vlinders begonnen. *(knikt peinzend)* Ze zijn bijna even mooi als vrouwen. *(geen van beiden bemerkt, daar waardin binnenkomt door deur a. Ze blijft daar staan, kijkt en luistert)*

Waard: *(zelfvoldaan, trots borst vooruit)* 't Is zo jammer, dat jij niet wat van mijn sex-appeal hebt.

Klunzen: *(reageert ongelovig)* U...? Hebt u sex-appeal?

Waard: *(snauwend)* Dat zie je toch zo? *(vervolgt op normale toon)* Hoe vaak heb ik vrouwen elkaar niet zien aanstoten en horen fluisteren: wat komt daar een kanjer voorbij.

Klunzen: *(argeloos)* Maar misschien... *(wijst op omvangrijke lichaam van Waard)* bedoelden ze dan dat u zo'n dikke buik hebt.

Waard: *(kwaad)* Wàt dikke buik. Niks dikke buik. Zie jij ze soms vliegen, Wopke Klunzen? Je kunt hoogstens zeggen, dat ik wat gevuld ben. *(wrijft liefkozend over buik)* Maar daar vallen vrouwen

juist op. (*voldane toon en royaal handgebaar*) Vrouwen zijn nu eenmaal gek op me. Fladderen altijd om me heen. Kunnen niet van me afblijven. Ik schijn iets over me te hebben wat de meeste mannen missen. Neem Jansje bijvoorbeeld...

Klunzen: (*verwonderd*) Jansje...?

Waard: M'n vrouw. Ziet er uit als een plaatje. Maar ja... (*nu verwaande toon*) Dat spreekt vanzelf. Anders was ik ook nooit met haar getrouwd.

Klunzen: (*goedgelovig; wat jaloers*) U kon natuurlijk volop kiezen, hè? Vanwege uw sex-appeal. U bent een echte boffer.

Waard: (*knikt en zegt goedkeurend*) Zo is het, jongen. Je begint er langzamerhand wat van te begrijpen. Nou, wat mijn Jansje betreft... Daar ben ik gek op. Mag je gerust weten.

Klunzen: En zij...? Is zij ook gek op u?

Waard: (*hoogst verontwaardigd*) Wat dacht je nou! Zij aanbidt me bijna. Het is lieveling voor en na.

Klunzen: (*jaloers*) En komt dat allemaal door uw sex-appeal?

Waard: (*kortaf*) Waardoor anders. (*vervolgt peinzend*) Maar... soms komt zij nogal scherp uit de hoek. Maar goed, dat hebben alle vrouwen waar pit in zit. En dan haar moeder.. De meeste mannen hebben problemen met hun schoonmoeder. (*zelfverzekerd*) Ik niet.

Klunzen: (*bewonderende toon*) O, nee..?

Waard: (*zelfvoldaan*) Welnee! (*buigt vertrouwelijk voorover en met een groots handgebaar*) Ze eet om zo te zeggen uit m'n hand. (*op dit ogenblik klinkt een klaterend lachje op; verschrikt bemerkt Waard zijn vrouw. Waard bedremmeld*) Oh... eh.... Ben jij het, Jansje? Ik... eh... ik had er geen idee van dat jij daar stond.

Jansje: (*lachend*) Dàt geloof ik graag eh... lieveling.

Klunzen: (*tot Waard*) Ik ga naar m'n kamer. (*neemt sleutel van bord naast bar en verdwijnt met bagage*)

Waard: (*nog steeds wat verlegen*) Ik... eh... Had je iets?

Jansje: Moeder belde net. Ze komt zondag de hele dag... (*aarzelt met opzet en zegt dan liefjes*) lieveling.

Waard: (*verschrikt*) Wat...?! Je moeder?!

Jansje: (*huichelachtig bezorgde toon*) Wat kijk je verschrikt. Voel je je niet goed, lieveling?

Waard: (*haastig*) Met mij is alles dik in orde, Jansje.

Jansje: (*smeltende toon*) O, wat ben ik daar blij om, lieveling. Ik maakte me al zorgen. Jij spot altijd zo met je gezondheid. Je gunt jezelf ook geen moment rust. Altijd maar draven en rennen. Heus, je moet het wat kalmer aandoen, lieveling.

Waard: (*heeft eindelijk door dat zijn vrouw de spot met hem drijft; hij*

barst driftig uit) Zeg es! Denk je soms, dat ik de hele zondag tegen die moeder van jou wil aankijken?

Jansje: (*gehuicheld onschuldig*) Welnee, lieveling. Maar dat hoeft ook niet. Moeder wou alleen graag wat met jou praten.

Waard: (*trekt dom, verwonderd gezicht*) Praten..? Met mij..? Wie wil er nou graag met mij praten? (*corrigeert zich haastig*) Ik bedoel natuurlijk... Je moeder ziet me anders nooit zitten en nou opeens... Nou wil ze opeens met me praten?

Jansje: (*gehuicheld hulpeloos*) Ja, ik vind het ook nogal vreemd. En vooral toen ze me zei, dat het gesprek een hele tijd zou duren.

Waard: (*zich opwindend*) Is dat mens nou helemaal mesjokke?

Jansje: (*speelt de lieve, redelijke vrouw, terwijl ze vlak voor hem gaat staan en hem schalks en verlekkerd aankijkt*) Ik wou graag.. eh... kanjer, dat jij wat aardiger over moeder spreekt.

Waard: (*zich intomend*) Nou goed, ik geef haar vijf minuten.

Jansje: (*gehuichelde schrik*) Maar dat is lang niet voldoende. Moeder zei... Ja, waar ze het vandaan haalt weet ik ook niet hoor, maar volgens haar was jij nogal moeilijk van begrip.

Waard: (*grote verbazing en verontwaardiging*) Ik...?! Ik moeilijk van begrip? (*vertrouwelijke toon*) Zal ik jou es wat vertellen, Jansje? Dat oude mens ziet ze vliegen. Het wordt tijd, dat je er es zo'n gekkendokter bijhaalt.

Jansje: Nou draaf je wel wat door, hè? Maar doe me een plezier lieveling en fladder jij zondag nu ook es om moeder heen.

Waard: (*plotseling verlegen met zijn houding*) Eh...!

Jansje: (*hem aankijkend; vriendelijke toon*) Precies zoals andere vrouwen altijd om jou heen fladderen. (*op dit moment komt Klunzen binnen door deur a; hij hangt kamersleutel aan bord bij de bar, ziet waard en waardin, wil bescheiden naar uiterste hoek van gelagkamer gaan maar waardin loopt op hem toe. Jansje vriendelijk*) U bent onze gast, geloof ik.

Klunzen: (*licht even hoedje*) Ja mevrouw. Wopke Klunzen uit Losdorp, om u te dienen.

Jansje: (*kijkt hem onderzoekend aan*) U komt me zo bekend voor. Heb ik u al eens eerder ontmoet?

Klunzen: Dat denk ik niet, mevrouw. (*vervolgt hoffelijk*) Anders had ik me u zeker nog herinnerd.

Jansje: (*tot echtgenoot*) Dat is nog es een compliment. Van meneer Klunzen kun jij nog heel wat leren. (*wat wrevelig tot man*) Zeg, zou jij onze gast geen begroetingsdrankje aanbieden.

Waard: (*wat kortaf wegens reprimande*) Wat mag het zijn?

Klunzen: (*kinderlijk opgetogen en wijzend op het grootste glas*) Graag

een groot glas prik met vier druppeltjes likeur. Precies vier druppeltjes, alstublieft. *(de waard neemt hem minachtend op; sloft naar bar en schenkt in. Jansje neemt met hoofdknik afscheid waarbij Klunzen zijn hoedje licht; even later zet Waard zwijgend bestelling neer op tafeltje waar Klunzen zit terwijl Waard minachtend op hem neerkijkt. Klunzen opgetogen)* Heerlijk! Lekker pittig drankje. *(drinkt snel achter elkaar glas leeg)*

Waard: *(spottend, waarbij hij gehuicheld hoofd schudt)* Was dat nou wel verstandig?

Klunzen: *(verbaasd)* Hoezo?

Waard: *(spottend)* Om zo'n straffe cocktail ineens achterover te slaan. Je kon wel es lelijk boven je theewater raken, jongen.

Klunzen: *(argeloos en vrolijk)* Ik niet hoor. Ik ben er aan gewend. Soms drink ik wel es twee glazen prik achter elkaar.

Waard: *(ironisch)* 't Is niet waar. Daar sta ik van te kijken. Maar.. zal ik jou even inschrijven?

Klunzen: *(staat op):* Dat is goed. *(geeft ander brief en zegt vertrouwelijk)* Weet u, ik heb een week gratis vakantie. De eerste prijs gewonnen in de loterij van slager Doedens en....

Waard: *(fel)* Slager Doedens..?! Die oplichter.... *(hij stopt plotseling en staart Klunzen aan, die hartelijk lacht; snauwt)* Waarom lach jij?!

Klunzen: *(vrolijk)* Omdat Doedens hetzelfde zei van u.

Waard: *(ongelovige toon; verontwaardigd)* Van mij...? *(wijst op zichzelf)* Hoe durft ie! Een man met tot dusverre een blanco strafregister. Een voorbeeld voor velen. En zo'n man durft de kroon van m'n hoofd te nemen? *(buigt zich onverwachts naar Klunzen over, die verschrikt terugdeinst en bijt hem toe)* Hoe kwam die vleesverkrachter er toe mij zo te bekladden?

Klunzen: *(nog een tikje beduusd)* Wel, slager Doedens zei tegen me: vertrouw die Waard voor geen cent, Wopke. Die oplichter is in staat jou elke dag taai vlees voor te zetten.

Waard: *(lacht opeens hartelijk)* Daar bestaat geen enkele kans op, jongen. Geloof me.

Klunzen: *(opgelucht)* O nee...? Dat is fijn.

Waard: *(met leedvermaak)* Je krijgt helemaal geen vlees.

Klunzen: *(verschrikt en verbaasd tegelijk)* Geen vlees?

Waard: *(grijnzend)* Welnee! In hotel de Brasem staat er natuurlijk elke dag brasem op het menu. En je boft want versere vis kun je niet krijgen want ik vang ze zelf elke dag uit de Plas.

Klunzen: *(trekt vies gezicht)* Maar... Brasem lust ik helemaal niet. 't Zit hartstikke vol met graten.

Waard: *(met verzoenend handgebaar)* Dat went vanzelf, jongen. Dat

went vanzelf. En je moet maar zo denken: je zit hier maar een weekje.

Klunzen: (*wanhopig*) Maar...

Waard: (*belerende toon*) En wist jij, Wopke Klunzen, dat brasem hogelijk wordt aanbevolen door de Heren Doktoren. Brasem zit tot aan de strot toe vol met kalium.

Klunzen: (*klagelijk*) Maar die Heren Doktoren van u eten het zelf ook niet, durf ik te wedden.

Waard: (*knikt; toegevend*) Daar kon je wel es gelijk aan hebben.

Klunzen: (*bijna smekend*) Maar u vangt toch wel eens wat anders dan brasem?

Waard: Ook wel es paling.

Klunzen: (*opgelucht*) Nou, daar ben ik dol op. Gerookt of gebakken. Dat is mij om het even.

Waard: (*lacht spottend*) Ze noemden jou vroeger zeker Gijsje Goochem, hè?

Klunzen: (*verbaasd*) Gijsje Goochem?! (*schudt hoofd*) Ik snap niet wat u bedoelt.

Waard: Je denkt toch zeker niet, dat m'n vrouw en ik onze lekkere paling door jou laten opeten? Maar... (*grootmoedig*) mocht er es eentje overschieten dan ben jij de eerste, die 'm krijgt.

Klunzen: (*somber mompelend*) Dus nooit. (*opeens verheldert zijn gezicht; serieuze toon*) U hebt zoveel ervaring: zou u mij niet een paar fijne kneepjes willen leren zodat de meisjes ook om mij heen fladderen? (*maakt fladderende maar houterige beweging*)

Waard: (*twijfelend*) Kneepjes..? (*schud dan hoofd*) Nee jongen! Dat is niks voor jou. Daar ben jij het type niet voor. Eén onberaden kneepje en je hebt kans op een hengst voor je kop.

Klunzen: (*opgewonden*) Maar eh...

Waard: (*geeft met gebaar te kennen dat ander moet zwijgen*) Nee Wopke. Geloof me nou maar. Echt. Ik snap best als je zo'n bloedmooie Hollandse meid ziet, zo'n lekker stuk (*maakt met handen een volumineus gebaar*) dat je aanvechting krijgt een kneepje te plaatsen. Maar laat dat liever over aan een vakman als ik.

Klunzen: (*heftig protesterend terwijl hij hoofd schudt*) Maar... maar dat soort kneepjes bedoel ik helemaal niet.

Waard: (*met verbluft gezicht*) Wat soort dan wèl.

Klunzen: In figuurlijke zin, natuurlijk.

Waard: (*geprikkeld, schouderophalend*) Figuurlijke kneepjes...? (*schudt hoofd*) Nooit van gehoord.

Klunzen: Maar... maar zou u geen tip kunnen geven waardoor ik

gemakkelijker met een meisje kennis maak?

Waard: *(geveleid; goedmoedig)* Natuurlijk, jongen. *(gaat op anderhalve meter van Klunzen staan en inspecteert hem van top tot teen; zegt dan bevelend, terwijl hij op diens pantalon wijst)* Allereerst moet die broek uit!

Klunzen: *(hoogst verontwaardigd; houdt krampachtig pantalon vast alsof hij bang is, dat de waard hem deze aanstonds zal uittrekken)* Zeg es even... Bent u helemaal? Denkt u soms, dat ik in m'n onderbroek de straat opga?!

Waard: *(korzelig)* Hoor je mij dat zeggen? *(wijst opnieuw naar pijpen van pantalon)* Die pijpen zijn veel te kort, rond. Zie je dat zelf niet? *(wijst vervolgens hoofdschuddend naar Klunzens hoofddekse)* En dat hoedje gooi je in de goot. *(lacht minachtend)* Heb jij zeker op de rommelmarkt gekocht, hè? Geen wonder, dat meisjes jou niet lusten.

Klunzen: *(hoort met afgrijzen toe; neemt hoofddekse in de hand, terwijl hij er liefkozend over wrijft; verontwaardigd)* Maar dit hoedje is een erfstuk van m'n grootvader. Het enige wat ik van hem geërfd heb. *(zet haastig hoedje weer op)*

Waard: *(minachtend)* Bepaald royaal was ie niet, die grootvader van jou.

Klunzen: *(verdedigende toon, terwijl hij hoofd schudt; verontwaardigd)* Maar hij had ook niks.

Waard: *(minachtend)* Nou, zeg! Zo'n familie zou ik er niet op na willen houden, Nee meneer. Voor geen goud. *(op dit ogenblik gaat de buitendeur open en een aantrekkelijke jonge vrouw komt binnen. Ze draagt een tas. Waard draait zich om en begroet haar. Klunzen gaat ondertussen zitten in een hoekje, met rug naar hem toe, haalt een boek uit zijn jasje en leest erin. Waard toon van man van de wereld)* Wat kan ik voor u betekenen?

Meisje: Ich möchte gerne Probezeit....

Waard: *(valt haar in de rede met een dom gezicht)* Was...?!

Meisje: *(verontschuldiging gebaar)* Neemt u mai niet kwalaik. Iek had kedacht, Sie spreken Duitsj.

Waard: *(beetje verontwaardigd; verwaande toon)* Aber iek sprekke Duitsj, wie ain Deutsjer. Kunne Sie das niecht heuren? Deutscj hat kaine Gehaime fuur miesj.

Meisje: Ach so.

Waard: *(om indruk te maken; trotste toon)* Iek sprekke zelfs Chinees.

Meisje: *(onder de indruk; verbaasd)* Was...?!

Waard: *(ratelt snel met hoge stem)* Bapi pangang, Kong pal, Foe yong hai, Nasi goreng, Saté ajam, kroepoek... *(vragend gezicht)*

Moes iek doerggehen?

Meisje: (*schudt haar hoofd; bewonderend*) Niecht nodig.

Waard: (*doet alsof*) Aber... eh... was haben Sie mier kefraagt so eben?

Meisje: Iek wiel graag stage lopen hier, begraipt u?

Waard: (*verwaand*) Natuurlaik begraip iek das. Ieder maisje wiel graag bai mai sain. Aber das gaat niegt altheid. Het spait mai. In Sommer, ja.

Meisje: (*Haastig*) Maar.. maar helemaal gratis.

Waard: (*knikt tevreden*) Dat iest andere koek. Aber das moes iek miet maine Frou besprekken. Begreifen Sie das?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto